

**CURTEA SUPRĂMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Victoria Potoroca împotriva lui Alexandru Verlan

(modificarea cuantumului pensiei de întreținere)

împotriva deciziei din 17 decembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2ra-516/26

NR. PIGD 2-25015964-01-2ra-28072026

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Criuleni, sediul Dubăsari (jud. N. Chirilov)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vișcu, E. Bolocan)

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Verlan, reprezentat de avocata Cristina Doga,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,
Ana Cucerescu,
Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 februarie 2025, Victoria Potoroca a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Verlan, solicitând modificarea pensiei de întreținere stabilite pentru copiii minori comuni, Xx și Xx, prin încasarea unei sume bănești fixe de 3 800 de lei lunar pentru fiecare copil.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 6 iulie 2020, domiciliul copiilor Xx, născut la xx, și Xx, născut la xx, a fost stabilit cu aceasta, fiind dispusă încasarea de la pârât a pensiei de întreținere în mărime de 1/3 din salariu și din alte venituri.

3. Reclamanta a susținut că suma achitată de pârât, de aproximativ 2 200 de lei lunar pentru ambii copii, este insuficientă pentru acoperirea necesităților de creștere și dezvoltare ale acestora. A precizat că minorii se află la întreținerea sa și că nu cunoaște dacă pârâtul este angajat oficial în câmpul muncii și dacă dispune de venituri lunare stabile, considerând justificată stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă.

4. Făcând trimitere la informațiile publicate de Biroul Național de Statistică, reclamanta a susținut că minimum de existență pentru un copil cu vârsta cuprinsă între 7 și 17 ani constituie aproximativ 2 800 de lei lunar, invocând necesitatea majorării pensiei de întreținere pentru fiecare copil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 31 martie 2025, acțiunea a fost admisă parțial, fiind modificată pensia de întreținere stabilită prin hotărârea din 6 iulie 2020 și dispusă încasarea de la Alexandru Verlan în beneficiul Victoriei Potoroca, pentru întreținerea copiilor minori Xx și Xx, a unei sume bănești fixe de 2 800 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 6 februarie 2025 și până la atingerea majoratului de către fiecare dintre aceștia. S-a încasat Alexandru Verlan în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 2 016 lei. În rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 17 aprilie 2025, Alexandru Verlan, reprezentat de avocata Cristina Doga, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 31 martie 2025, solicitând casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei spre rejudecare sau, după caz, soluționarea acesteia în fond de către instanța de apel.

7. În motivarea apelului, Alexandru Verlan a invocat examinarea cauzei în lipsa sa, ca urmare a expedierii corespondenței la o adresă greșită și a citării publice fără verificarea domiciliului real, precum și stabilirea unei pensii de întreținere excesive în raport cu posibilitățile sale materiale, fără evaluarea contribuției efective la întreținerea copiilor și a obligației ambilor părinți de a participa la acoperirea necesităților acestora.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025, apelul declarat de Alexandru Verlan, reprezentat de avocata Cristina Doga, a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 31 martie 2025.

9. Instanța de apel a reținut că Victoria Potoroca și Alexandru Verlan sunt părinții minorilor Xx, născut la xx, și Xx, născut la xx, iar prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari, din 6 iulie 2020, domiciliul copiilor a fost stabilit cu mama, fiind dispusă încasarea de la tată a pensiei de întreținere în mărime de 1/3 din salariu și din alte venituri, până la atingerea majoratului de către copii.

10. Cu privire la citarea în prima instanță, instanța de apel a constatat că actele de procedură au fost expediate la o adresă care nu corespundea domiciliului actualizat al pârâtului, ulterior fiind dispusă citarea publică. Totuși, a considerat că nu se impune trimiterea cauzei spre rejudecare, întrucât apelantul a beneficiat în apel de posibilitatea de a prezenta probe și de a-și susține poziția în condiții de contradictorialitate, ținând cont de efectul devolutiv al apelului și de interesul superior al copiilor.

11. Referitor la fondul cauzei, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 110 din Codul familiei, cuantumul pensiei de întreținere poate fi modificat în cazul schimbării stării materiale sau familiale a uneia dintre părți, cu luarea în considerare a altor circumstanțe importante.

12. Raportând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, instanța de apel a constatat că, de la stabilirea inițială a pensiei de întreținere, necesitățile copiilor au crescut odată cu înaintarea în vârstă, iar cuantumul anterior nu mai acoperă necesitățile minime ale acestora. Totodată, a subliniat că minimul de existență de

3 077,60 lei pentru un copil cu vârsta între 7 și 17 ani, în mediul rural, reprezintă doar un criteriu orientativ, care trebuie coroborat cu necesitățile concrete ale fiecărui copil.

13. Instanța de apel a considerat justificată stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă de 2 800 de lei lunar pentru fiecare copil, începând cu 6 februarie 2025 și până la atingerea majoratului, ținând cont de obligația comună a părinților și de necesitatea asigurării condițiilor corespunzătoare de creștere, educare și dezvoltare a minorilor.

14. Susținerile apelantului privind limitarea contribuției sale la jumătate din minimul de existență nu au fost considerate întemeiate, instanța reținând că obligația de întreținere include, pe lângă hrană, cheltuieli pentru locuință, instruire, îngrijire medicală și activități recreative, iar reducerea pensiei ar afecta interesele copiilor.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

15. La 11 iunie 2026, Alexandru Verlan, reprezentat de avocata Cristina Doga, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 17 decembrie 2025, solicitând casarea integrală a acesteia și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

16. În motivarea recursului, recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că interpretarea normelor privind citarea contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, că examinarea recursului este necesară pentru uniformizarea practicii judiciare și că decizia contestată se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. A susținut că prima instanță a examinat cauza în lipsa sa, actele de procedură fiind expediate la o adresă greșită și restituite cu mențiunea „destinatar necunoscut”, după care a dispus citarea publică fără verificarea domiciliului prin intermediul Agenției Servicii Publice și fără dispunerea căutării sale, contrar art. 108 și 109 din Codul de procedură civilă.

17. Totodată, recurentul a susținut că examinarea cauzei în apel nu înlătură încălcarea procedurii de citare în prima instanță, iar interesul superior al copiilor nu justifică nerespectarea dreptului la apărare, a contradictorialității și a egalității părților. În acest sens, a invocat că instanța de apel, deși a constatat expedierea actelor la o adresă necorespunzătoare domiciliului său, nu a aplicat consecințele prevăzute de art. 385 lit. d) și art. 388 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, menținând o hotărâre pronunțată cu încălcarea dreptului la un proces echitabil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

19. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

20. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

21. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

22. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Centru a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 17 decembrie 2025, decizia integrală fiind notificată reprezentantului recurentului, la 14 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice (f.d.100). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul

declarat la 11 iunie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

24. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

25. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

26. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

28. Argumentele recurentului exprimă doar dezacordul față de concluziile la care a ajuns instanța de apel și tind la o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt deja examinate și motivate de instanța de apel, fără a evidenția erori de drept susceptibile să determine casarea deciziei contestate.

29. Din conținutul deciziei contestate rezultă că instanța de apel a analizat procedura de citare, constatând că actele au fost expediate la adresa indicată de reclamantă, iar după restituirea corespondenței cu mențiunea „necunoscut”, prima instanță a dispus citarea publică a pârâtului. Totodată, deși a constatat că adresa utilizată nu corespundea domiciliului pârâtului, instanța de apel a apreciat că acestuia i-au fost asigurate garanțiile unui proces echitabil în apel, prin acordarea posibilității de a prezenta probe și de a-și susține poziția în condiții de contradictorialitate și egalitate procesuală.

30. Astfel, criticile privind citarea nu au fost ignorate, instanța de apel expunând motivele pentru care a considerat că deficiențele constatate nu impuneau trimiterea

cauzei spre rejudecare. Simplul dezacord al recurentului cu aceste considerente nu demonstrează, prin el însuși, caracterul arbitrar al deciziei contestate.

31. În ceea ce privește temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă, invocarea unei interpretări contrare jurisprudenței uniforme și a necesității uniformizării practicii judiciare trebuie însoțită de argumente concrete care să evidențieze divergența pretinsă și relevanța acesteia pentru soluționarea cauzei, simpla enunțare a acestor temeiuri nefiind suficientă.

32. De asemenea, referirea la dreptul la un proces echitabil nu determină, prin ea însăși, admisibilitatea recursului, fiind necesar ca argumentele formulate să demonstreze o încălcare relevantă prin raportare la procedura examinată în ansamblu și la posibilitățile efective de apărare oferite recurentului.

33. Completul de judecată subliniază că admisibilitatea recursului trebuie apreciată în contextul rolului Curții Supreme de Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea uniformă a legii, iar motivarea recursului trebuie să evidențieze existența unuia dintre temeiurile legale care justifică intervenția instanței supreme.

34. În lipsa unor erori de drept, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

35. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

36. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

37. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Verlan, reprezentat de avocata Cristina Doga.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat